

Indledning

Jeg kan ikke dele en tekst med jer

Står også i min projektbeskrivelse: jeg analyserer ikke tekster, men processer

Jeg vil fortælle om:

Mit pilotprojekt – ganske kort

Kultur for respons på retorik – som har meget at gøre med det hele

Mine planer for aktionsforskning

Mine halvtteoretiske overvejelser i den forbindelse

Mit oplægs pointe

Mit forskningsobjekt er i allerhøjeste grad udvalgt af *mig*.

Jeg har valgt at forske i et emne, nemlig respons, som ligger mit hjerte vældig nær

som jeg har mange meget positive, personlige erfaringer med

I et løssluppet øjeblik kunne jeg faktisk godt finde på at sige

at verden ville blive et bedre sted

hvis vi blev bedre til at give hinanden god respons

Ikke nok med det

jeg har tilmed tænkt mig at designe mit projekt

så jeg kommer til at arbejde med at udbrede mere respons i verden

Den form for forudindtagethed og målrettet normativitet er

vil mange mene

et dybt problematisk udgangspunkt for forskning.

Pilotprojekt

Se også projektbeskrivelsen

Kvalitative interview af en udvalgt skriveproces

Retrospektivt

Sprang i øjnene: respons skabte problemer

Både det formelle organisatoriske review på skrift

Og diskussionerne om tekstudkast på mere uformelt niveau

Projektledere, ansvarshavende og redaktør:

skribenterne kunne eller ville ikke skrive til standard

de lyttede ikke til respons, rettede sig ikke efter den

skribenter følte sig uretfærdigt behandlede

tog det pænt (det er de nødt til jf kulturen)

Kritikkultur på retorik

Står i kontrast til den kultur jeg kender på retorik

Studerende trænes i at give respons – vi kalder det for kritik

- Undskyld sprogforvirringen

Gør det i mange fag

Mundtlig og skriftligt – taler og tekster

I begyndelsen er det påkrævet – der oprettes skrivegrupper, taleværksted

Får sit eget liv

Studerende giver hinanden respons også når de ikke bliver bedt

De hjælper hinanden med tekster uden for studiets rammer

Kandidater kommer tilbage og siger at evnen til at give kritik

Er noget af det deres arbejdsgivere værdsætter mest

Jeg har selv lært en meget stor del af det jeg ved om retorik i praksis

Ved at give og få respons

Det særlige: respons er baseret på hele det retorisk-teoretiske apparat

Skaber et rum for læring i praksis der vækker den retoriske teori til live

De studerende har et omfattende fagligt sprog til rådighed og til fælles

Plan for aktionsforskning

Så jeg vil gerne gøre det samme i en organisation

Skabe en kritikkultur, gøre skribenter/medarbejdere til gode kritikere

Midler:

Workshops

En underlig situation som forsker – underviser/ekspert/forsker

Organisationer ved hvad et kursus er – det skal de få

Sparke døren ind

Starte samtalen om respons

Et ufarligt rum for læring – tekster som ingen har været forfattere på

Udvikling af tekster

Organisationsretorik

Responsheuristik

Etik for respons

Et meta-redskab: Teksterne vil være nyttige, men det er processen med at udforme dem der er vigtig

Parallelen er kritikulturen på retorik:

De studerendes fælles sprog og teorifællesskab, en fælles referenceramme

Teorien fungerer som hjemmel i responsargumenter

Og erfaringen med respons belyser og kan bidrage til kritik af teorien

På retorik har man den retoriske teori som fundament for skabelsen af kultur

I organisationen bliver det så processen med at skabe dokumenter

Eller måske at fejle i at skabe dem – det er selve det at tale om dem

At få dannet et fælles sprog at tale om teksten i

Identificeret og defineret idealer

– måske opdage eksisterende idealer og processer som skal smides væk

Elektronisk responsfællesskab/skrivefællesskab

Et praktisk værktøj

Forskning antyder at elektronisk respons er mindre facetruende

I hvert fald en anden social situation

Det er værd at arbejde med

Og i hvert fald skabe et forum for udviklingen af responsdokumenter

Et forum der skaber mulighed for stadig revision af teksterne

Giver dynamik

Opsummering af aktionsforskningen

Et tidligt dilemma for mig:

Er det mit mål at beskrive kritikulturen i en organisation

Eller at lave gode skrivecoaches/kritikere og skabe en kritikkultur?

Begge: konkrete og specifikke grænsende til det uinteressante

I første omgang det sidste, men:

Ultimativt: løfte konklusionerne op på et højere abstraktionsniveau der åbner for generalisering og teoretisering

- hvad er respons?
- hvad er en responskultur?
- Hvilken betydning har respons for kollaborativ skriveproces?
- Ligger der særlige værdier til grund for det at give respons?

Argumenter for aktionsforskning

- Jeg får mere ud af dem ved at arbejde med dem samtidig med. Eller i hvert fald mindst lige så meget. Mennesket 'afslører' sig når det skubbes ud i forandringer.
- Ethvert kvalitativt forskningsprojekt må tage højde for det forskeren bringer ind i processen.
- Mere åbenhed og ærlige, detaljerede oplysninger når man bidrager til organisationen med noget de kan bruge
- Som forskere tager vi sjældent skridtet, vi overlader det konstruktive til konsulenterne. Vi skal være konstruktive, men under de strenge kvalitetskrav som vi kender fra akademisk 'genrer'
- Det er det konstruktive element, normativiteten i sin yderste, praktiske konsekvens. Måske netop det der gør at man kan kalde aktionsforskning for retorisk kritik? Nemlig normativiteten. Det er i hvert fald ikke en etiket man traditionelt vil kunne kliste på en etnografi. Men jeg arbejder med at forbedre en retorisk proces.

Argumenterne imod

- Jeg har løsningen med mig når jeg kommer – man kan i den grad tale om at jeg har udvalgt det objekt der bedst kan frembære mit budskab
- Billedet er mudret – er jeg forsker eller konsulent?